

จดหมายฉบับแรก ของอัครสาวกเปโตร

ถึงคริสเตียน
ชนชาติยิว
ในหลายแคว้น

1 เปโตร อัครสาวกของพระเยซูคริสต์ เรียน พวกที่กระจัดกระจายไปอยู่ในแคว้นปอนทัส แคว้นกาลาเทีย แคว้นคัปปาโดเซีย แคว้นเอเชีย และแคว้นบิธีเนีย

2 ซึ่งทรงเลือกไว้แล้วตามที่พระเจ้าพระบิดาได้ทรงล่วงรู้ไว้ก่อน โดยพระวิญญาณได้ทรงชำระให้บังเกิดความนบนอบเชื่อฟังและให้การประพรมด้วยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ขอให้พระคุณและสันติสุขบังเกิดทวีคูณแก่ท่านทั้งหลายเถิด

3 จงถวายสรรเสริญแด่พระเจ้าพระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ได้ทรงพระมหากรุณาแก่เรา ทรงโปรดให้เราบังเกิดใหม่ เข้าสู่ความหวังใจอันมีชีวิตอยู่ โดยการคืนพระชนม์จากความตายของพระเยซูคริสต์

4 และเพื่อให้ได้รับมรดกซึ่งไม่รู้เปื่อยเน่า ปราศจากมลทินและไม่ร่วงโรย ซึ่งได้รักษาไว้ใน

สวรรค์เพื่อท่านทั้งหลาย 5 ซึ่งเป็นผู้ที่ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ทรงคุ้มครองไว้ด้วยความเชื่อให้ถึงความรอด ซึ่งพร้อมแล้วที่จะปรากฏในวาระสุดท้าย 6 ในความรอดนั้น ท่านทั้งหลายซึ่งซมยินดีเป็นอย่างยิ่งถึงแม้ว่าเดี๋ยวนี้จำเป็นที่ท่านจะต้องเป็นทุกข์ใจชั่วขณะหนึ่ง ด้วยการถูกทดลองต่าง ๆ

7 เพื่อการลองดูความเชื่อของท่าน อันประเสริฐยิ่งกว่าทองคำซึ่งพินาศไปได้ ถึงแม้ว่าความเชื่อนั้นถูกลองด้วยไฟ จะได้เป็นเหตุให้เกิดความสรรเสริญ เกิดเกียรติและสง่าราศี ในเวลาที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาปรากฏ

8 พระองค์ผู้ที่ท่านทั้งหลายยังไม่ได้เห็น แต่ท่านยังรักพระองค์อยู่ แม้ว่าขณะนี้ท่านไม่เห็นพระองค์ แต่ท่านยังเชื่อและซมด้วยความปีติยินดีเป็นล้นพ้นเหลือที่จะกล่าวได้ และเต็มเปี่ยมด้วยสง่าราศี

9 แล้วจิตวิญญาณของท่านทั้งหลายจึงได้รับความรอดเป็นผลสุดท้ายแห่งความเชื่อ

(1) ยก 1:1 (2) รม 1:5, 7; 8:29; อฟ 1:4; 2 ธส 2:13; ฮบ 10:22; 12:24

(3) ยน 3:3, 5; 1 คร 15:20; กท 6:16; อฟ 1:3 (4) คส 1:5 (5) ยน 10:28

(6) มธ 5:12; 2 คร 4:17; ยก 1:2 (7) โยบ 23:10; รม 2:7 (8) ยน 20:29; 1 ยน 4:20

**ความหวังของ
พวกศาสดาพยากรณ์
เกี่ยวกับพระคริสต์ในอดีต**

10 พวกศาสดาพยากรณ์ ก็ได้ต่อสู้สับสนในความรอดนั้น และได้พยากรณ์ถึงพระคุณซึ่งจะบังเกิดแก่ท่านทั้งหลาย

11 เขาได้สับสนหาสิ่งใดหรือลักษณะแห่งเวลาซึ่งพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้ทรงสถิตอยู่ในตัวเขา ได้ทรงบังไว้ เมื่อพระวิญญาณนั้นได้พยากรณ์ล่วงหน้าถึงความทุกข์ทรมานของพระคริสต์และถึงสง่าราศีที่จะมาภายหลัง

12 ก็ทรงโปรดเผยให้พวกศาสดาพยากรณ์เหล่านั้นทราบว่าที่เขาเหล่านั้นได้ปรนนิบัติในเหตุการณ์ทั้งปวงนั้น ไม่ใช่สำหรับเขาเอง แต่สำหรับเราทั้งหลาย บัดนี้คนเหล่านั้นที่ประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านทั้งหลาย ก็ได้กล่าวถึงเหล่านั้นแก่ท่านแล้วโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่ทรงโปรดประทานจากสวรรค์ เป็นสิ่งซึ่งพวกทูตสวรรค์ปรารถนาจะได้ดู

13 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจึงเตรียมตัวเตรียมใจของท่านไว้ให้ดี และจงข่มใจ ตั้งความหวังให้เต็มเปี่ยมในพระคุณซึ่งจะทรงโปรดประทานแก่ท่านเมื่อ

พระเยซูคริสต์จะทรงสำแดงพระองค์

14 ดูกังเป็นบุตรที่เชื่อฟัง ขออย่าได้ประพฤติดำระคะตัมหาอย่างที่เกิดจากความโง่เขลาของท่านในกาลก่อน

15 แต่พระองค์ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายนั้น บริสุทธิฉันใด ท่านทั้งหลายจึงเป็นคนบริสุทธิ์ในบรรดากิจการประพฤติดุทุกอย่างด้วยฉันนั้น

16 ดังที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า *ท่านทั้งหลายจึงเป็นคนบริสุทธิ์ เพราะเราเป็นผู้บริสุทธิ์*

17 และถ้าท่านอธิษฐานขอต่อพระบิดา ผู้ทรงพิพากษาทุกคน ตามการกระทำของเขาโดยไม่เห็นแก่หน้าคนใดเลย จงประพฤติตนด้วยความยำเกรงตลอดเวลาที่ท่านอยู่ในโลกนี้

18 ท่านรู้ว่า พระองค์ได้ทรงไถ่ท่านทั้งหลายออกจากการประพฤติอันหาสาระมิได้ ซึ่งท่านได้รับเป็นประเพณีต่อจากบรรพบุรุษของท่าน มิได้ไถ่ไว้ด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายได้ เช่นเงินและทอง

19 แต่ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตอันมีราคาแพงของพระคริสต์ ตั้งเลือดลูกแกะที่ปราศจากตำหนิหรือจุดต่างพร้อย

20 แท้จริง พระเจ้าได้ทรงดำริ

(11) 2 ปด 1:21 (12) อพ 3:10 (14) รม 12:2; 1 ปด 4:2
(15) 2 คร 7:1 (16) สดต 11:44; 19:2; 20:7 (17) กจ 10:34
(19) อพย 12:5; กจ 20:28; 1 ปด 1:2 (20) รม 3:25; กท 4:4

พระคริสต์นั้นไว้ก่อนทรงสร้างโลก แต่ทรงให้พระคริสต์ปรากฏพระองค์ในวาระสุดท้ายนี้เพื่อท่านทั้งหลาย

21 เพราะพระคริสต์ท่านจึงเชื่อในพระเจ้า ผู้ทรงบันดาลพระคริสต์ให้ฟื้นจากความตาย และทรงประทานสง่าราศีแก่พระองค์ เพื่อให้ความเชื่อและความหวังใจของท่านดำรงอยู่ในพระเจ้า

22 ที่ท่านทั้งหลายได้ชำระจิตใจของท่านให้บริสุทธิ์แล้ว ด้วยการเชื่อฟังความจริงโดยพระวิญญาณ จนมีใจรักพวกพี่น้องอย่างจริงใจ ท่านทั้งหลายจงรักกันให้มากด้วยน้ำใสใจจริง

23 ด้วยว่าท่านทั้งหลายได้บังเกิดใหม่ ไม่ใช่จากพืชที่จจะเปื่อยเน่าเสีย แต่จากพืชอันไม่รู้เปื่อยเน่า คือด้วยพระวจนะของพระเจ้าอันทรงชีวิตและดำรงอยู่เป็นนิตย์

24 เพราะว่า `บรรดาเนื้อหนังก็เป็นเสมือนต้นหญ้า และบรรดาสง่าราศีของมนุษย์ก็เป็นเสมือนดอกหญ้า ต้นหญ้าเหี่ยวแห้งไป และดอกก็ร่วงโรยไป

25 แต่พระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้ายั่งยืนอยู่เป็นนิตย์' พระวจนะนั้นคือข่าวประเสริฐที่ได้ประกาศให้ท่านทั้งหลายทราบแล้ว

2 เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงละการปองร้ายทั้งปวง บรรดาการอุบาย การหน้าซื่อใจคด ความอิจฉาริษยา และคำพูดส่อเสียดทั้งหลาย

2 เช่นเดียวกับทารกแรกเกิด จงปรารถนานานมอันบริสุทธิ์แห่งพระวจนะ เพื่อจะทำให้ท่านทั้งหลายเติบโตขึ้น

3 หากว่า ท่านได้ชิมดูแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าประกอบด้วยพระกรุณา

4 จงมาหาพระองค์ เหมือนมาถึงศิลาอันมีชีวิตอยู่ ซึ่งมนุษย์ได้ปฏิเสธไม่ยอมรับแล้ว แต่ว่าพระเจ้าทรงเลือกไว้ และทรงค่าอันประเสริฐ

คริสเตียนเป็นศิลาอันมีชีวิต

5 และท่านทั้งหลายก็เสมือนศิลาที่มีชีวิต ที่กำลังก่อสร้างเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ เป็นปุโรหิตบริสุทธิ์ เพื่อถวายสักการบูชาฝ่ายจิตวิญญาณ ที่ชอบพระทัยของพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์

6 เพราะมีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ด้วยว่า `ดูเถิด เราวางศิลาก้อนหนึ่งลงในศิโยน เป็นศิลามุมเอกที่ทรงเลือกแล้ว และเป็นศิลาที่มีค่าอันประเสริฐ และผู้ใดที่เชื่อในพระองค์นั้นก็จะไม่ได้รับความอัปอาย'

(21) กจ 2:24 (22) ยน 13:34; กจ 15:9 (23) ยน 1:13; 1 ธส 2:13 (24) อสย 40:6

(25) อสย 40:8; ยน 1:1 (1) สบ 12:1 (2) มธ 18:3; มก 10:15; ลก 18:17; 1 คร 3:2

(3) สดต 34:8; ทด 3:4; สบ 6:5 (4) สดต 118:22 (6) อสย 28:16; รม 9:32-33

7 เหตุฉะนั้น พระองค์ทรงมีค่าอันประเสริฐสำหรับท่านทั้งหลายที่เชื่อ แต่สำหรับคนทั้งหลายที่ไม่เชื่อฟังนั้น `ศิลาซึ่งช่างก่อได้ปฏิเสธเสีย ได้กลับกลายเป็นศิลาหมุมเอกแล้ว'

8 และ `เป็นศิลาที่ทำให้สะดุดและเป็นก้อนหินที่ทำให้ขัดเคืองใจ' ที่เขาสะดุดนั้นเพราะเขาไม่เชื่อฟังพระวจนะ ตามที่เขาถูกกำหนดไว้เช่นนั้นด้วย

9 แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติของพระองค์โดยเฉพาะ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้สำแดงพระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืดเข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์

10 เมื่อก่อนท่านทั้งหลายหาเป็นชนชาติไม่ แต่บัดนี้ท่านเป็นชนชาติของพระเจ้าแล้ว เมื่อก่อนท่านทั้งหลายหาได้รับพระกรุณาไม่ แต่บัดนี้ท่านได้รับพระกรุณาแล้ว

11 พวกที่รัก ข้าพเจ้าวิงวอนท่านทั้งหลายเหมือนท่านเป็นคนต่างด้าวและเป็นผู้สัจจ ให้ท่านละเว้นจากทัศนหาของเนื้อหนัง ซึ่งทำศึกกับจิตวิญญาณ

12 จงให้การประพฤติของท่านทั้งหลายเป็นที่น่านับถือท่ามกลางคนต่างชาตินั้น เพื่อว่าในข้อที่เขาคติเตียนท่านว่าเป็นคนทำชั่วนั้น เมื่อเขาเห็นการดีของท่านแล้ว เขาจะได้สรรเสริญพระเจ้าในวันซึ่งพระองค์จะทรงเยี่ยมเยียนเขา

จงเชื่อฟังผู้ปกครองและ

กฎหมายของประเทศ

13 ท่านทั้งหลายจงยอมฟังการบังคับบัญชาที่มนุษย์ตั้งไว้ทุกอย่าง เพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าผู้นั้นเป็นกษัตริย์ผู้มีอำนาจจึง

14 หรือจะเป็นเจ้าเมืองผู้ที่ได้รับคำสั่งจากกษัตริย์นั้น ให้ลงโทษผู้กระทำชั่ว และยกย่องคนที่ประพฤติดี

15 เพราะเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้ท่านทั้งหลายระงับความโกรธของคนโหดเขลาให้สงบด้วยการประพฤติดี

16 จงเป็นเหมือนคนที่มีเสรีภาพ แต่ท่านอย่าใช้เสรีภาพนั้นให้เป็นที่ปกปิดความชั่วไว้ แต่จงใช้เหมือนเป็นทาสของพระเจ้า

17 จงให้เกียรติแก่ทุกคน จงรักบรรดาพี่น้อง จงยำเกรงพระเจ้า จงถวายเกียรติแด่กษัตริย์

18 ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้

(7) สดต 118:22 (8) อสย 8:14; รม 9:22; 1 คร 1:23 (9) กจ 26:18 (10) ฮชย 1:9

(11) ยก 4:1 (12) มธ 5:16; 9:8; ฟป 2:15 (13) มธ 22:21

(16) รม 6:14, 20, 22; กท 5:13 (17) สภษ 24:21 (18) อฟ 6:5-8

จงเชื่อฟังนายของท่านด้วยความยำเกรงทุกอย่าง ไม่ใช่เฉพาะนายที่เป็นคนใจดีและสุภาพเท่านั้น แต่ทั้งนายที่ร้ายด้วย

19 เพราะว่าถ้าผู้ใดเพราะเห็นแก่ใจนี้ จงยอมนอบจำเพาะพระเจ้า ยอมอดทนต่อความทุกข์โศกเศร้าอย่างยุติธรรม นี่แหละเป็นความชอบ

20 ด้วยว่าถ้าท่านทำการชั่ว แล้วถูกเขียนเพราะการชั่วนั้น แม้ท่านทนถูกเขียนด้วยอดกลั้นใจ จะเป็นทีสรรเสริญอะไรแก่ท่าน แต่ถ้าวางโทษหลายกระทำการดี และทนเอาการข่มเหงด้วยอดกลั้นใจเพราะการดีนั้น เช่นนี้แหละเป็นการชอบพระทัยพระเจ้า

21 ด้วยว่าท่านทั้งหลายทรงถูกเรียกไว้สำหรับเหตุการณ์นั้น เพราะว่าพระคริสต์ได้ทรงรับทนทุกข์ทรมานเพื่อเราทั้งหลาย ให้เป็นแบบอย่างแก่เรา เพื่อท่านจะได้ตามรอยพระบาทของพระองค์

22 พระองค์ไม่ได้ทรงกระทำบาปเลย และไม่ได้พบอุปายในพระโอษฐ์ของพระองค์เลย

23 เมื่อเขากล่าวคำหยาบคายต่อพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงกล่าวตอบเขาด้วยคำหยาบคายเลย เมื่อพระองค์ทรงทนทุกข์

พระองค์ไม่ได้ทรงมาดร้าย แต่ทรงมอบเรื่องของพระองค์ไว้แก่พระเจ้าผู้ทรงพิพากษาอย่างชอบธรรม

24 พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้ในพระกายของพระองค์ที่ต้นไม้นั้น เพื่อว่าเราทั้งหลายซึ่งตายจากบาปแล้ว จะได้ดำเนินชีวิตตามความชอบธรรม ด้วยรอยเขียนของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย

25 เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นเหมือนแกะที่พลัดฝูงไป แต่บัดนี้ ได้กลับมาหาพระผู้เลี้ยงและผู้ดูแลแห่งจิตวิญญาณของท่านทั้งหลายแล้ว

การปฏิบัติต่อกันและกัน

ของสามีและภรรยา

3 ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นภรรยาก็เช่นกัน จงเชื่อฟังสามีของท่าน เพื่อว่าแม้สามีบางคนจะไม่เชื่อฟังพระวจนะ แต่ความประพฤติของภรรยาก็อาจจะจูงใจเขาได้ด้วยโดยไม่ต้องใช้พระวจนะนั้น

2 คือเมื่อเขาเห็นการประพฤติอันบริสุทธิ์ของท่านทั้งหลาย ผู้เป็นภรรยาประกอบด้วยความยำเกรง

3 การประดับกายของท่านนั้นอย่าให้เป็นการประดับภายนอก

(19) มธ 5:10 (20) ลก 6:32-34 (21) มธ 16:24; 1 ยน 2:6 (22) อสย 53:7

(23) อสย 53:7; ลก 23:46 (24) อสย 53:5; รม 7:6; ฮบ 9:28 (25) อสย 53:5-6

(1) ปฐก 3:16; มธ 18:15; 1 คร 7:16 (2) 1 ปด 2:12 (3) อสย 3:18; 1 ทธ 2:9

คือการถักผม ประดับด้วยเครื่องทองคำ และนุ่งห่มเสื้อผ้าสวยงาม

4 แต่จงให้เป็นอย่างคนที่ซ่อนไว้ในจิตใจ ด้วยสิ่งที่ไม่รู้เสื่อมสลาย คือเครื่องประดับแห่งจิตใจที่อ่อนสุภาพและสงบเสงี่ยม ซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่ามากในสายพระเนตรพระเจ้า

5 บรรดาสตรีบริสุทธิในครั้งโบราณนั้นเช่นกัน ผู้ซึ่งวางใจในพระเจ้า ก็ได้ประดับกายเช่นกัน และเชื่อฟังสามีของตน

6 เช่นนางซาราห์เชื่อฟังอับราฮัม และเรียกท่านว่านาย ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติดี และไม่มี ความหวาดกลัวด้วยตกตะลึงสิงไส

7 ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นสามีก็เหมือนกัน จงอยู่กินกับภรรยา โดยใช้ความรู้ จงให้เกียรติแก่ภรรยาเหมือนหนึ่งเป็นภานะที่อ่อนแอกว่า และเหมือนเป็นคู่รับมรดกพระคุณแห่งชีวิตด้วยกัน เพื่อจะได้ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดขัดขวางคำอธิษฐานของท่าน

จงใส่ใจประพฤติการดี

8 ในที่สุดนี้ ท่านทั้งหลายจงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เห็นอกเห็นใจกัน รักกันฉันพี่น้อง มีจิตใจอ่อนโยน มีใจสุภาพ

9 อย่าทำการร้ายตอบแทนการ

ร้าย อย่าด่าตอบการด่า แต่ตรงกันข้ามจงอวยพรแก่เขา โดยรู้ว่าอยู่ว่าพระองค์ได้ทรงเรียกท่านกระทำเช่นนั้น เพื่อท่านจะได้รับพระพรเป็นมรดก

10 เพราะว่า ผู้ที่จะรักชีวิตและปรารถนาที่จะเห็นวันดี ก็ให้ผู้นั้นบังคับสันของตนจากความชั่ว และห้ามริมฝีปากไม่พูดเป็นอุปายล่อลวง

11 ให้เขาละความชั่วและกระทำความดี แสวงหาความสงบสุข และดำเนินตามนั้น

12 เพราะว่าพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเฝ้าดูคนชอบธรรม และพระกรรมของพระองค์ทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขา แต่พระพิภพขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งต่อสู้กับคนทั้งหลายที่ทำความชั่ว

13 ถ้าท่านทั้งหลายใส่ใจประพฤติความดี ใครผู้ใดจะทำร้ายท่านได้

14 แต่ถ้าท่านทั้งหลายต้องทนทุกข์ เพราะเหตุการณ์ชอบธรรม ท่านก็เป็นสุข อย่ากลัวคำขู่ของเขา และอย่าคิดวิตกไปเลย

15 แต่ในใจของท่าน จงเคารพนับถือพระเจ้าซึ่งเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และจงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมเสมอ เพื่อท่านจะสามารถตอบทุกคนที่ถามท่านว่า ท่านมี

(4) รม 2:29 (6) ปฐก 18:12 (7) โยบ 42:8; 1 คร 7:3 (9) สกษ 17:13; มธ 5:44

(10) สดต 34:12-15; ยก 1:26 (11) สดต 37:27; รม 12:18 (12) ยน 9:31

(13) สกษ 16:7 (14) ยก 1:12 (15) สดต 119:46; ทด 3:7

ความหวังใจเช่นนี้ด้วยเหตุผล
ประการใด แต่จงตอบด้วยใจ
สุภาพและด้วยความยำเกรง
16 มีใจวินิจฉัยผิดและชอบอันดี
เพื่อในข้อความที่เขาทั้งหลายได้
พูดใส่ร้ายท่านเหมือนเป็นผู้
ประพฤติชั่ว เขาที่ใส่ร้ายการ
ประพฤติดีของท่านในพระ
คริสต์จะได้มีความละอาย
17 เพราะว่า การได้รับความ
ทุกข์เพราะทำความดี ถ้าเป็นที่
ชอบพระทัยพระเจ้า ก็ดีกว่าจะ
ต้องทนอยู่เพราะการประพฤติ
ชั่ว

พระคริสต์โดยเดช

พระวิญญูญาณได้เทศนา

แก่วิญญูญาณในที่คุมขัง

18 ด้วยว่า พระคริสต์เช่นกัน
ก็ได้ทนทุกข์ครั้งเดียวเท่านั้น
เพราะความผิดบาป คือพระองค์
ผู้ชอบธรรมเพื่อผู้ไม่ชอบธรรม
เพื่อพระองค์จะได้ทรงนำเราทั้ง
หลายไปถึงพระเจ้า ฝ่ายเนื้อ
หนังพระองค์ก็ทรงสิ้นพระชนม์
แต่ทรงมีชีวิตรุ่งขึ้นโดยพระวิญ
ญูญาณ

19 และโดยพระวิญญูญาณเช่นกัน
พระองค์ได้เสด็จไปประกาศ
แก่วิญญูญาณที่ติดคุกอยู่

20 ซึ่งแต่ก่อนไม่ได้เชื่อ อัง
คราวเมื่อพระเจ้าทรงโปรดด
โทษไว้นาน คือครั้งโนอาห์ เมื่อ

กำลังจัดแจงต่อนาวา ในนาวา
นั้นได้รอดจากน้ำน้อยคน คือ
แปดคน

21 เช่นเดียวกัน บัดนี้พิธีบัพ
ติศมาก็เป็นภาพที่รอดแก่เราทั้ง
หลาย (ไม่ใช่ด้วยชำระราคีแห่ง
เนื้อหนัง แต่โดยให้มีใจวินิจฉัย
ผิดและชอบอันดีจำเพาะพระ
เจ้า) โดยซึ่งพระเยซูคริสต์ได้
ทรงเป็นขึ้นมาจากตาย

22 พระองค์ได้เสด็จเข้าไป
ในสวรรค์แล้ว และสถิตอยู่เบื้อง
ขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า พวก
ทูตสวรรค์และผู้มีอำนาจและผู้มี
ฤทธิ์เดชทั้งหลายทรงมอบไว้ให้
อยู่ใต้อำนาจของพระองค์แล้ว

หน้าที่ของคริสเตียน

4 ฉะนั้น โดยเหตุที่พระคริสต์
ได้ทรงทนทุกข์ทรมานใน
เนื้อหนังเพื่อเราทั้งหลายแล้ว
ท่านทั้งหลายก็จงมีความคิด
อย่างเดียวกันไว้เป็นเครื่องอาวุธ
ด้วย เพราะว่าผู้ที่ได้ทนทุกข์
ทรมานในเนื้อหนังก็ไม่สัมพันธ์
กับบาปแล้ว

2 เพื่อเขาจะได้ไม่ดำเนินชีวิตที่
ยังเหลืออยู่ในเนื้อหนังตามใจ
ปรารถนาของมนุษย์ แต่ตาม
พระประสงค์ของพระเจ้า

3 ด้วยว่า เวลาที่ผ่านมาในชีวิต
ของเราแล้วนั้น น่าจะเพียงพอ
สำหรับการกระทำสิ่งที่คนต่าง

(16) 1 ทธ 1:5; ฮบ 13:18; 1 ปด 3:21

(21) กจ 16:33; รม 10:10; อฟ 5:26; ทด 3:5

(22) สดด 110:1; รม 8:38; ฮบ 1:6 (2) ยน 1:13

ชาติชอบกระทำ คราวเมื่อเราได้ดำเนินตามกิเลสตัณหา ตามใจปรารถนาอันชั่ว เมาเหล้าองุ่น เฮฮาอะอะเอ็ดตะโรกัน เลี้ยงกันอย่างหุหุร่าฟุ่มเฟือย และการไหว้รูปเคารพอันเป็นที่น่าเกลียด

4 เขาประหลาดใจที่บัดนี้ท่านทั้งหลายไม่ได้ประพฤติเหลวไหลมากเหมือนอย่างเขา เขาก็กล่าวร้ายท่าน

5 คนเหล่านั้นจะต้องให้การแก่พระองค์ ผู้พร้อมแล้วที่จะทรงพิพากษาทุกคนเป็นและคนตาย

6 ด้วยเหตุนี้เอง ชาวประเสริฐจึงได้ประกาศแก่คนที่ยังตายไปแล้วเพื่อเขาจะได้ถูกพิพากษาตามอย่างมนุษย์ในเนื้อหนัง แต่มีชีวิตอยู่ตามอย่างพระเจ้าฝ่ายจิตวิญญาณ

7 แต่สิ่งทั้งปวงใกล้จะถึงวาระที่สุดแล้ว เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงสำแดงกิจริยาแสงี่ยมเจียมตัว และจงเฝ้าระวังในการอธิษฐาน

8 ยิ่งกว่าอะไรทั้งหมดก็จงรักซึ่งกันและกันให้มาก ด้วยว่าความรักก็ปกปิดความผิดไว้มากหลาย

9 ท่านทั้งหลายจงต้อนรับเลี้ยงดูซึ่งกันและกันโดยไม่บ่น

10 ตามซึ่งทุกคนได้รับของประทานแล้ว ก็ให้เจือจางของประทานนั้นแก่กันและกัน

เหมือนอย่างเจ้าหน้าที่อันดีสำหรับพระคุณต่างๆของพระเจ้า 11 ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดจะกล่าวสั่งสอน ก็ให้กล่าวตามพระโอวาทของพระเจ้า ถ้าคนได้รับการปรนนิบัติ ก็ให้ปรนนิบัติตามกำลังซึ่งพระเจ้าทรงโปรดปรานนั้น เพื่อว่าพระเจ้าจะทรงได้รับเกียรติในการทั้งปวงโดยพระเยซูคริสต์ การสรรเสริญและไถ่บรรพชาภาพจะมีแต่พระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ เอเมน

ผู้เชื่อจงอย่าท้อใจ

12 ท่านที่รัก อย่าประหลาดใจที่ท่านต้องได้รับความทุกข์ยากอย่างแสนสาหัสเป็นการลองใจเหมือนหนึ่งว่า เหตุการณ์อันประหลาดได้เกิดขึ้นกับท่าน

13 แต่ที่ท่านทั้งหลายจงชื่นชมยินดีในการที่ท่านได้มีส่วนร่วมในความทุกข์ยากของพระคริสต์ เพื่อว่าเมื่อสง่าราศีของพระองค์ปรากฏขึ้น ท่านทั้งหลายก็จะได้ชื่นชมยินดีเป็นอันมากด้วย

14 ถ้าท่านถูกตำว่าเพราะพระนามของพระคริสต์ ท่านก็เป็นสุข ด้วยว่าพระวิญญาณแห่งสง่าราศีและของพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับท่าน ฝ่ายเขาก็กล่าวร้ายพระองค์ แต่ฝ่ายท่านก็ถวายเกียรติยศแด่พระองค์

(5) กจ 10:42; รม 14:9 (6) รม 8:9; กท 5:25 (7) รม 13:11; ฮบ 9:26; ยก 5:8-9

(8) สภษ 10:12; 1 คร 13:4 (9) 2 คร 9:7; 1 ทธ 3:2 (10) มธ 24:45; รม 12:6-8

(11) 1 คร 10:31; อฟ 4:29 (13) 2 ทธ 2:12; ยก 1:2 (14) มธ 5:11, 16; ลก 6:22

15 แต่ว่า อย่าให้มีผู้ใดในพวกท่านได้รับโทษฐานเป็นฆาตกร หรือเป็นขโมย หรือเป็นคนทำร้าย หรือเป็นคนที่เกี่ยวข้องกับอธรรมของคนอื่น

16 แต่ถ้าผู้ใดถูกการร้ายเพราะเป็นคริสเตียน ก็อย่าให้ผู้นั้นมีความละอายเลย แต่ให้เขาถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าเพราะเหตุนั้น

17 ด้วยว่าถึงเวลาแล้วที่การพิพากษาจะต้องเริ่มตั้งต้นที่ครอบครัวของพระเจ้า และถ้าการพิพากษานั้นเริ่มต้นที่พวกเรา ก่อน ปลายทางของคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเจ้าจะเป็นอย่างไร

18 และถ้าคนชอบธรรมจะรอดพ้นไปได้อย่างยากเย็นแล้ว คนอธรรมและคนบาปจะไปอยู่ที่ไหน

19 เหตุฉะนั้น ให้คนทั้งหลายที่ทนความทุกข์ยากตามพระประสงค์ของพระเจ้า ฝากจิตใจของตนไว้กับพระองค์ด้วยการประพฤติดี เหมือนหนึ่งฝากไว้กับพระองค์ผู้ทรงสร้างอันสัตย์ซื่อ

จงพร้อมสำหรับ

การเสด็จมาของพระคริสต์
5 ข้าพเจ้าจึงตักเตือนบรรดาผู้ปกครองในพวกท่านทั้ง

หลาย ในฐานะที่ข้าพเจ้าก็เป็นผู้ปกครองคนหนึ่งเช่นกัน และเป็นพยานถึงความทุกข์ทรมานของพระคริสต์ และมีส่วนที่จะรับส่งาราศีอันจะมาปรากฏภายหลังด้วย

2 จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่กับท่าน จงเอาใจใส่ดูแล ไม่ใช่ด้วยความฝืนใจ แต่ด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่ด้วยการเห็นแก่ทรัพย์สิ่งของอันเป็นมลทิน แต่ด้วยใจพร้อม

3 และไม่ใช่เหมือนเป็นเจ้านายที่ข่มขู่ผู้สืบทอดของพระเจ้า แต่เป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะนั้น

4 และเมื่อพระผู้เลี้ยงใหญ่จะเสด็จมาปรากฏ ท่านทั้งหลายจะรับมงกุฎแห่งสง่าราศีที่รุ่งโรยไม่ได้เลย

5 ในทำนองเดียวกัน ท่านที่อ่อนอาวุโสก็จงยอมตามผู้อาวุโส อันที่จริงให้ท่านทุกคนคาดเอาไว้ด้วยความถ่อมใจในการปฏิบัติต่อกันและกัน ด้วยว่าพระเจ้าทรงต่อสู้คนเหล่านั้นที่ถือตัวจองหอง แต่พระองค์ทรงประทานพระคุณแก่คนทั้งหลายที่ถ่อมใจลง

6 เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงถ่อมใจลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า เพื่อพระองค์จะได้ทรงยกท่านขึ้นเมื่อถึง

(17) อสย 10:12; ลก 10:12 (19) สดต 37:5 (1) มธ 26:37 (2) ยน 21:16; กจ 20:28

(3) สดต 33:12; อสค 34:4; มธ 20:25; ยน 13:15; ฟป 3:17; 1 ธส 1:7; 2 ธส 3:9

(4) 2 ทธ 4:8; ฮบ 13:20; 1 ปด 2:25 (5) สภษ 3:34; อสย 57:15; รม 12:10

เวลาอันควร

จงวางใจในพระเจ้า

7 จงละบรรดาความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย

8 ท่านทั้งหลายจงเป็นคนใจหนักแน่น จงระวังระไวให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่าน คือพญามาร วนเวียนอยู่รอบๆ คัจจสิงโตคำราม เทียวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้

9 จงต่อสู้กับศัตรูนั้นด้วยตั้งใจมั่นคงในความเชื่อ โดยรู้ว่าคุณความยากลำบากอย่างนั้นก็มีแก่พวกพี่น้องทั้งหลายของท่านที่อยู่ในโลกเช่นเดียวกัน

10 และพระเจ้าแห่งบรรดาพระคุณทั้งปวง ผู้ได้ทรงเรียกให้เราทั้งหลายเข้าในสง่าราศี นิรันดร์ของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์ ครั้นท่านทั้งหลายทนทุกข์อยู่หนึ่งแล้ว พระองค์เองจะทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายถึงที่สำเร็จ ให้ตั้งมั่นคง

ให้ท่านมีกำลังมากขึ้น และทรงให้ท่านมีพื้นฐานมั่นคง

11 ขอสง่าราศีและโอศุภรยานุภาพจงมีแด่พระองค์ตลอดไป เป็นนิรันดร์ เอเมน

12 ข้าพเจ้าได้เขียนอย่างย่อๆ มาถึงท่านทั้งหลาย ผ่านทางสิลวานัส ซึ่งข้าพเจ้าถือว่าเป็นพี่น้องที่สัตย์ซื่อคนหนึ่ง เมื่อเตือนสติและเป็นพยานแก่ท่านทั้งหลายว่า พระคุณนั้นเป็นพระคุณที่แท้จริงของพระเจ้า ซึ่งท่านทั้งหลายก็ยืนหยัดอยู่ในพระคุณนั้น

13 คริสตจักรที่เมืองบาบิโลน ซึ่งทรงเลือกไว้เช่นเดียวกับท่านทั้งหลาย ฝากความคิดถึงมายังท่าน และมาระโกบุตรชายของข้าพเจ้าก็ฝากความคิดถึงมายังท่านด้วย

14 จงทักทายกันด้วยธรรมเนียมจูบอันแสดงความรักต่อกัน ขอสันติสุขดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ เอเมน

(10) 1 คร 1:9

(11) วว 1:6

(12) กจ 20:24; 2 คร 1:19